

1874-12-25

Afsender

Johanne Luise Heiberg

Modtager

J. C. Jacobsen

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Rome

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Rigsarkivet

Emneord:

Rejsebrev, rejsebrev

Dokumentindhold

Johanne Luise Heiberg skriver udførligt om sine oplevelser i Rom og sender sine nytårshilsener.

Transskription

Kjære Capitain Jacobsen!

Jeg maa have Lov, ogsaa i Aar, at ønske Dem og Deres et lykkeligt Nytaar! Tak for at det Venskab De har vist mig i det Gamle. De har i meer end en Henseende holdt Modet oppe hos mig, der nu meer og mere voxer i det jeg føler, at Livsaanden atter vender tilbage, saa at jeg nu kan arbeide paa andet end Legmets Vedligeholdelse. Børnene der sender Dem og Deres Frue deres ærbødige Hilsen, ere ligesom jeg meer og mere glade og henrykte over det deilige Rom. Man svælger her i Nydelser af alle Arter, og jeg forstaaer nu godt, at det vil blive vanskeligt at bryde op engang først eller sidst i April. Hvor er det dog herligt at vandre her i December Maaned mellem Roser, Citron og Apl[e]siintræer, og under

en deilig blaa Himmel, hvor ingen Vind rører sig, og kun af og til at lægge lidt i Kaminen, hvis Flamme forhier det Hyggelige i Stuen. Gud veed hvorledes naar jeg kommer hjem, skal kunne undvære en Kamin og den Nydelse i Tuusmørket at stirre ind i Flammerne, men jeg maa vel være fornøiet i Hjemmet ved at faae en god sort Kakkellovn, naar jeg endda kan faa den uden Røg og andre Ubehageligheder. Det er mageløst hvor man faaer Lyst til at bygge, naar man gaaer her og betragter alt det Vidunderlige, som her findes af Bygningskunst. Jeg kan tænke mig, hvad Alt dette har været for Dem at betragte med Deres aabne Øie og sands for Architectur. De sidder vist nu, som sædvanlig, midt i nye Arbejder? Jeg glæder mig til naar jeg kommer hjem, at se Deres nye Botaniske Have, forunden hvad De ellers maatte have under Arbeide. Ja, visselig forstaaer jeg efter to Maaneders Ophold i Rom bedre hvad De havde den Godhed at skrive til mig midt i October,

og jeg maa give Dem Ret i Alt, undtagen i Beklagelsen af, at Gaderne nu ere renere end i Pavens Tid. Var De saa ulykkelig at skulde tvinges til at gaa med Skjørter, som vi, da troer jeg, at De fuldkomen vilde være tilfreds med det Snavs, som findes hist og her at vade igjennem. Mine eensomme Vandringer paa Monte Pincio, er jeg ganske henrykt over,

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

og vil savne overordentlig i Hjemmet, især hvis det skammelige Rygte er sandt, at Tietgen har morderiske Planer med Langelinie. Skulde et være sandt, da synes mig, at man burde reise sig en masse for at forhindre dette. gid De være enig med mig heri, ligesom De, til min Stolthed og Glæde, var enig med mig, ligeoverfor Kriegers Indsigelse om den vandaliske Maade hvorpaa Voldene ved Nørreport ere blevne nedrevne, og hele Terrainet gjort til en Sandslette. Vi kan aldrig faae noget fladt nok i vort flade Land, det er mig formelig en Hjertesorg. Jeg haaber at et Brev jeg skrev til Dem midt i Oktober er naaet til Dem. Det indeholdt kun en Beretning om min Helbredstilstand, og en Redegjørelse hvorfor

jeg besluttede mig til at sælge Huset i Rosenvænget, thi jeg forsikkrer Demm, at under alle Forhandlingerne herom, lød Deres Stemme mig i Øret, da De og Deres Frue en dag besøgte mig derude og Husets salg kom paa Tale, " Nei Nei raabte De med Deres sædvanlige Energie, dette maa ikke skee". Krieger har vel trøstet mig med at skrive, at Husets Salg nu ikke havde mishaget Dem, hvilket virkelig var mig en Beroligelse, thi vist er det, at jeg meget nødig vilde mishage en der har viist mig saamegen Interesse og Godhed, som De har gjort Endnu engang glædeligt Nytaar. Mine bedste Ønsker følger Dem og deres i det nye Aar, vor Herre holde sin Haand over Dem

Deres hengivne
Johanne Luise Heiberg
Rom d: 25 Decb
1874

Til
Hr. Capitain Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

25/12 74

Kjære Capitain Jacobson!

Jeg maa have Lov, ogsaa i Aars, at
onske Dem og Deres et lykkeligt
Nytaar! Saa far al det Venstreb
de har vist mig i det gamle.
de har i meer end en Hensende
hadet Modet ogsaa har mig, Der nu
virkelig meer og mere voger i det
jeg faler, at Livsaandene atter
vend. tilbage, saa at jeg nu kan
arbejde paa andet end Sjæmens
Vidlysheds. Børnene der under
Dem og Deres Erue Deres erbødige
Hilsen, er ligesom jeg meer og
meer glad, og henrykt over det
deilige Land. Man vælger her i
Nydelse af alle Arter, og jeg
forstaar mig godt, at det vil
blive vanskeligt at brødt og ongan
forit eller sidst i April. Hvor
er det dog herligt at vandre her
i December Maaned mellem Roser,
Citran og Apelsintrær, og under

en Deilig blaa Himmel, hvor ingen
Vind rører sig, og Him af og til at
lagge lidt i Kammeret, hvis Kammer
forhøier det Højgylde i Stuen. Gud
ved hvad der naar jeg kommer hjem
ihal kunne undvære en Kammer
og den Nøjdsi i Sidsmødet at stime
ind i Kammeret, men jeg maa vel
være fornøiet i Hjertet ved at faa
en god sort Kaffelov, naar jeg
endda kan faa den i den Støj og
andere Ubehageligheder. Det er maye-
løst hvor man faar Lyst til at
brygge, naar man gaar her og
betragter alt det Vidunderlige, som
her findes af Brygningskøkkenet.
Jeg kan tænke mig, hvad alt dette
har været for Dem at betragte, med
Deris aabne Øie og Sande for
Architecture. De sidder vist mig,
som sædvanlig, midt i mine Arbej-
der? Jeg glæder mig til naar jeg
kommer hjem, at se Deris nye
botaniske Have, forinden hvad
de ellers maatte have under Ar-
bejde. Ja, visstlig forstaaer jeg
efters to Maanedes Ophold i Dan-
skede hvad de havde den Gælden at
skrive til mig midt i October,

og ji maa give dem Det: Alt, indtægt
i Bredkøbsen af, at Gædderne nu ere
sænske end i Havens Tid. Var de saa
i lykkelig at skide. Tinget til at gaar
mid Skjætte, som vi, da troer ji,
at de fiddelkammeren vilde. vore tilfreds
mid det Svare, som findes hist og
her at vade igjennem. Mine ensom-
me Vandringer paa Manti-Sund,
er ji ganske berøgtet over, og vil
sænske oversædende i Hjertet, især
hvis det skammelige Digt er sandt,
at Kjøden har morderiske Planer
mid Langeliv. Skide. Det vore
sandt, da jeg nu mig, at man kunde
reise sig en masse for at forhindre
dette. gid de var enig mid mig her,
lige som de, til min Hæls og Glæde,
var enig mid mig, lige over for
Krigens Indsigelse, som den vandali-
ske Maade hvorpaa Væddere ved Mön-
part ere bleve nedruue, og hele
Sensant gjort til en Sanddette.
Vi kan aldrig faa noget fladt rids
i vort flad. Land, det er mig for-
melig en Hjertesag.

Jeg haaber at et Brev ji skrev
til dem midt i October er naaet
til dem. Det indhaardt bliue en
Bretning om mine Helbuds-
tilstand, og en Deigjærdse hvorpaa

Jeg beklættede mig tit at sælge Glædet
i Rosenvænge, thi jeg forsigtede Dem,
at under alle Forhandlingerne herom,
led Deres Stemme mig i Gætt, da de og
Deres Bror en Dag besøgte mig derude og
Glædetes Saly kom paa Tale. "Men, nei,
naabte de mid Deres sædvanlige Energier,
dette maa ikke ske". Krieger har
vel trøstet mig mid at skrive, at Glæ-
detes Saly nu ikke havde misshaget Dem,
hvilket virkelig var mig en Berøselighed,
thi vidst er det, at jeg meget nødig vilde
misshage en der har vist mig så mange
Interesse og Godhed, som de har gjort.

Endnu eyngang glædeligt Hjertaa!
Min bedste Gæsther følger Dem og
Deres i det nye Aar, vor Herrs hvide
sin Haand over Dem.

Vores hengiven
Johann. Luisi Hilbert

Rom d. 30 Dec-
1874r.

Til

Hr. Capitain Jacobsen.